

Lazarus Princippet

Lazarus var hverken en mester eller en højt indviet, men han oplevede et stort mirakel, da hans krop blev helbredt. Hvilket princip var årsag til dette?

Der er flere principper, som kan uddrages af historien om Lazarus, men der er ét, som er vigtigere end alle de andre. Det er tæt forbundet med selve det mandlige-kvindelige princip. Mens det mandlige-kvindelige princip er et af de grundlæggende principper i universet, så er Lazarus princippet et aspekt af dette, og det bruger de mandlige-kvindelige energier, når det sætter i gang.

For at illustrere det så forestil jer en stykke dynamit med en lunte. Der blev brugt forskellige principper for at skabe det, men der sker ingenting, før luntten tændes. Principperne, som er involveret i at skabe ild, er nødvendige for at få tændt luntten, så eksplosionen kan finde sted.

Ligeledes er det med den mandlige-kvindelige energi. Den har et ubegrænset potentiale. Lazarusprincippet frigør dette potentiale.

Når det er sagt, så lad os se endnu engang på historien. Jesus får at vide, at Lazarus er død. I stedet for at styrte hen for at genoplive ham, fortsætter han sit arbejde i et par dage. Til sidst rejser han hen til graven og ankommer fire dage efter Lazarus' død.

Martha kommer hen til ham og siger:

21: "Herre, havde du været her, var min bror ikke død.

22: Men selv nu ved jeg, at hvad du beder Gud om, vil Gud give dig."

23: Jesus sagde til hende: "Din bror skal opstå."

24: Martha sagde til ham: "Ja, jeg ved, at han skal opstå ved opstandelsen på den yderste dag."

25: Jesus sagde til hende: "Jeg er opstandelsen og livet; den, der tror på mig, skal leve, om han end dør.

26: Og enhver, som lever og tror på mig, skal aldrig i evighed dø. Tror du det?"

27: Hun svarede: "Ja, Herre, jeg tror, at du er Kristus, Guds søn, ham som kommer til verden."

(Johannes Evangeliet 11:21-27)

Læg mærke til Marthas tro. Tre gange fortæller hun Jesus, at hun tror.

1. Hun og Maria sendte bud efter Jesus, da Lazarus var døden nær. De troede på, at han kunne helbrede deres bror.
2. Da han kom, siger hun, at hun tror på, at Gud ville give ham det, som han beder om, og hun siger dermed, at Jesus vil kunne vække ham fra de døde.
3. Derefter bad Jesus hende om en endelig bekræftelse på hendes tro, og hun erklærede, at han var Kristus.

Kort efter takkede han Gud for, at han havde fået kræfter til at udføre et stort mirakel, og så udtalte han de storslåede ord: "Lazarus, kom herud!"

Hvorfor havde Jesus denne udveksling med Martha? Var der en grund til den ud over almindelig samtale om omstændighederne?

Ja, der var en rigtig god grund. Jesus forstod Lazarus princippet: at skabelsens kræfter kan manifesteres af samspillet mellem mandlige og kvindelige energier. Martha gav Jesus en stor mængde kvindelig energi, da hun troede på ham i en meget vanskelig situation. Når det mandlige modtager sådan en stor tiltro, får han en følelse af, at han ikke kan give slip på en sådan tiltro uden resultater, og han vil trække på ressourcer, der nogle gange ligger uden for det menneskelige område.

En af de bedste historier, der illustrerer princippet, er den anden Rocky film.

Rockys kone vil ikke have, at han bokser igen, fordi hun frygter for hans sikkerhed. Han ønsker rigtig meget at gøre det, men manglende tiltro fra hans kone slår ham ud, og han forbereder sig kun halvhjertet.

Så bliver hans kone syg, og han tilbringer flere dage ved hendes seng. Endelig kommer hun ud af sin koma. På dette tidspunkt er han så glad over, at hun er kommet tilbage, at han siger, at han vil holde op med at bokse for hendes skyld. Men hun fanger hans øjne og fortæller ham, at der er én ting, hun gerne vil have ham til at gøre for hendes skyld. Hun siger, at han skal bokse mod Apollo Creed, og at han skal vinde.

Da gongongen lød i Rockys hoved, og kendingsmelodien begyndte at spille, følte jeg mig meget inspireret. På grund af samspillet mellem den mandlige og kvindelige energi og den ekstreme tiltro vidste man, at Rocky ville triumfere ved hjælp af Lazarus princippet.

Jeg har selv oplevet dette på en måde, som jeg aldrig glemmer. De af jer, som har læst "Den Udødelige" ved, at jeg første gang så min kommende kone, da jeg underviste en klasse i håndskriftsanalyse og så et stykke papir med hendes håndskrift. Da indså jeg, at hun havde alle de kvaliteter, som jeg altid har ledt efter i en ledsager. Nogen tid efter deltog hun i en anden klasse, som jeg underviste. Mens jeg gjorde klar til at undervise, så jeg ned på tilhørerne og lagde mærke til hendes øjne, der forventningsfulde så på mig og glædede sig til, hvad jeg ville sige. Der var noget ved hendes blik, der gjorde et dybt indtryk på mig. Jeg kunne se på hendes øjne, at hun havde stor tiltro til, at jeg ville tale til hendes inderste sjæl og videregive vidunderlig viden og forståelse.

Jeg havde det vidunderligt og forfærdeligt på samme tid. Det var vidunderligt, at der var et menneske blandt tilhørerne, som forventede store ting af mig, men det var forfærdeligt, at mit materiale bare var almindeligt, og at jeg måske ville skuffe hende.

Jeg stod et øjeblik i tanker og besluttede så at kassere hele min lektion og ledte i mit sind efter noget bedre at undervise. Mens jeg stod og overvejede, dukkede et udtryk op i mit sind – noget som jeg ikke havde tænkt ret meget over tidligere. Udtrykket var: "guddommelig ligeegyldighed".

Noget sagde mig, at jeg skulle tale om dette emne, og det gjorde jeg.

Mens jeg underviste, kom ordene frit til mig, og mens jeg snakkede løs, så jeg Arties (min kones virkelige navn) øjne udvide sig, og jeg følte, at hun slugte hvert ord med glæde. Jeg følte det, som om der ikke var andre i rummet end hende og mig. Foredraget, som jeg gav, lå ud over mine normale evner, og jeg lagde mærke til, at jeg selv lærte noget samtidig med eleverne, da jeg hørte nogle originale ting komme ud af min mund for første gang.

Jeg har altid ønsket, at jeg havde en båndoptagelse af det foredrag, for det er sikkert den mest spirituelle præsentation, jeg nogensinde har givet, og da jeg var færdig, vidste jeg med mig selv, at alle sjæle var blevet næret og tilfredsstillet.

Jeg vil ikke fortælle om alle detaljerne, men efter foredraget trak jeg Artie udenfor for at snakke med hende, og hun sagde noget til mig, som jeg altid vil værdsætte: "Du kærtegnede vores sind."

Cirka på dette tidspunkt ramte lynet os begge på samme tid, og vi blev øjeblikkeligt forelskede. Jeg spurgte hende, om hun følte noget usædvanligt.

Hun sagde, at det gjorde hun, men hun var ikke sikker på, hvad denne øjeblikkelige forelskelse betød.

Jeg fortalte hende, at det betød, at vi ville komme til at se mere til hinanden.

Tre dage senere benyttede jeg mig af den guddommelige ligegyldighed og friede til hende, selv om vi aldrig havde haft en officiel date sammen. Hun gjorde svagt modstand og sagde, at tingene skete for hurtigt, men endte med at sige ja.

Jeg følte mig ligesom Lazarus, der blev genoplivet til et nyt liv.

Copyright JJ Dewey